

DIMITRIOS

foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poșta
www.sfantuldumitruposta.ro

CV SFÂNTULUI SĂPTĂMĂNIILOR

Lecția vieții Sfântului Dimitrie

pr. paroh Mihai Gojgar

Oare este un exercițiu de imaginație să găsești corespondențe între viața Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir, și existențele noastre? Probabil că mulți ar zice că da, din moment ce 17 secole se interpun între noi și el, persecuții vădite împotriva Bisericii, timpuri apuse din toate punctele de vedere, în comparație cu veacul nostru tehnologizat și acoperit de toleranță declarată.

Recitind viața Sfântului Dimitrie în cheia secolului nostru, mi se pare că avem atât de multe de învățat de la el, încât acest articol este o umilă părere inspirată din viețuirea sfântului, o perioadă ce ar trebui să ne servească permanent drept lecție. Nici nu știi la ce să te oprești mai întâi: la ortodoxia părinților săi care, în ciuda amenințării prigoanei anticreștine, l-au botezat în taină și îl învățau tainele sfintei credințe, dar îl și îndemneau spre facerea de bine. Iar când fiul a învățat calea virtuții, Dumnezeu i-a luat și l-a lăsat pe Dimitrie moștenitor al averii, dar mai ales al unui nume bun. Descendența l-a propulsat în funcția de conducător al Tesalonicului, prilej de a-și arăta curajul, maturitatea și evlavie. Mai ales această a treia virtute l-a făcut pe Maximian să îi ceară jertfe pentru zeii. I-a uimit pe toți cu răspunsurile ferme, lipsite de echivoc, în care își mărturisea credința și primea brav căderea din rang, vorbele grele, întemnițarea. De acolo l-a sfătuit și l-a binecuvântat pe Nestor cum să aducă un strop de tărie creștinilor uciși de Lie, așa cum citim în Sinaxar. După care, victime ale invidiei și împietririi inimii, au fost omorâți amândoi, Dimitrie și Nestor.

O viață curată, de la început până la sfârșit, o viață care inspiră, care te face să vibrezi și să te întrebi de ce noi ne temem atât de mult. Omul acesta era mai-marele metropolei Tesalonic, avea averi, era prețuit de împărat și armată, iar poporul îl aprecia pentru onestitate și bunătate. Ce îi lipsea, de ce nu a putut să facă și el un mic compromis și să aducă un prinos zeilor lui Maximian, care își celebra un nou succes militar? Rămânea în viață, făcea mai mult bine, era pace. Nu? Nu așa facem noi ca să nu "tulburăm apele"?

Ne place confortul și nu sesizăm că sub masca viețuirii liniștite se ascund compromisuri și târguri pe care le facem cu sufletele noastre. Când a fost omorât, Sf. Dimitrie și-a ridicat brațul drept pentru a primi sulița chiar în locul unde a fost împuns Domnul în

coastă. Noi ne iubim coasta. Într-o măsură prea mare, uneori. Și nu doar coasta, ci și degetele, unghiile, ba chiar și lacul de pe unghii. Ne-am îmbogățit sărăcind sau invers, am sărăcit agonisind. Numele bun este interesant doar pentru un CV puternic, ortodoxia părinților nefiind nicidecum o prioritate în educația reușită a unui tânăr din secolul XXI. Dimitrie a fost învățat să ofere și să se bucure de dăruire, astăzi noi ne învățăm fiii să conserve și să se asigure de profit pe seama celorlalți pentru că, unii, trebuie să fie mai deștepți. Funcția? Da, funcția este azi greu de obținut și trebuie păstrată cu orice preț, un preț ce poate varia, nu după cotațiile bursiere sau coloratura politică, ci după verticalitatea inimii, de la a prizoni pe subordonați, a-i subjuga interesului firmei, până la a te rușina să-ți faci semnul sfintei cruci la dejunul din sala de mese a corporației unde lucrezi. Suntem slabi, de la mic la mare, incapabili să ridicăm nu doar brațul pentru a ne arăta ortodoxia, ci și un deget pentru a ne schimba perspectiva asupra acestei vieți atât de limitate.

Suntem foarte bucuroși că avem un ocrotitor ca Sfântul Dimitrie. Ne este și rușine, în același timp, căci noi nu arătăm virtuțile sale, decât disparat, episodic. Cred cu tărie că și acele momente sunt urmarea rugăciunilor pe care Izvorătorul de Mir le face pentru noi înaintea Tronului Preasfintei Treimi. La el alergăm și în această perioadă, implorându-l să ne învețe cum să acționăm, întărindu-ne în slăbiciune, însuflețindu-ne în împietrire și delăsare, totul pentru a-i restaura casa în care "trăim și ne mișcăm și suntem" (F Ap. XVII, 28).

"O, răbdătorule de chinuri al lui Hristos, Izvorătorule de mir, Sfinte Mare Mucenice Dimitrie, această a noastră rugăciune, ce aducem ție acum cu umilință, primește-o, și de bolile sufletești și trupești și de vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți, cu rugăciunile tale cele bineprimite către Dumnezeu, ne pazește, ca împreună cu tine în veacul ce va să fie, să cântăm Lui : Alluia !" (Condacul 13 din Acatistul Sf. M. Mc. Dimitrie).

Sf. M.Mc. Dimitrie

INTERVIU

cu diaconul Dumitru Bogdan Bădiță

Teodora Poptean

Părinte Diacon, chiar dacă figura și personalitatea dumneavoastră se pliază perfect pe această menire, nu am să vă scutesc de banala întrebare: ce v-a determinat să o alegeți? A existat o rațiune temeinică sau ați fost însuflețit de sentimentul religios?

Am urmat calea slujirii lui Dumnezeu, deoarece am considerat că se potrivește cu felul meu de a fi. Însă la personalitate și la tot ceea ce sunt, mai am mult de sculptat pentru a mă plia perfect pe menirea slujirii diaconiei. Sunt o fire meditativă. Gândesc mult înainte de a lua o decizie importantă în viață, de aceea m-am rugat și am decis să urmez un seminar teologic, iar această hotărâre a fost fermă. Am intrat la seminar după un an de liceu (mate-info), mediu în care nu mă regăseam. Ceva din interior, o forță puternică ce venea din inimă, mă atrăgea la biserică.

Aveți în vorbă blândețea altor plaiuri. Unde ați copilărit și care este climatul în care ați fost crescut?

De mic am fost crescut cu rugăciunea, iar la biserică mergeam întreaga familie, în special la sărbătorile importante. Am copilărit într-un sat din județul Neamț și cu nostalgie mă gândesc la copilăria frumoasă de acolo, la școala din sat unde ajungeam după 2 km de mers pe jos, cum furam flori de la o vecină pentru a i le oferi mamei de 8 martie, cum mergeam la săniuș cu toți copiii din sat și îmi uscăm hainele la bunici, pentru a nu primi chelfăneală de la părinți. Cu mare dor mă gândesc la ultima săptămână din Postul Mare, când mă rugam cu bunica mea și mergeam la denii, așteptând cu nerăbdare Învierea.

De atunci și până acum, care este etapa care v-a marcat cel mai mult pe plan spiritual și emoțional?

Anii petrecuți la seminarul de la Mănăstirea Neamț și sfaturile părinților de acolo cred că au contribuit la formarea mea atât pe plan duhovnicesc, cât și pe plan profesional. Etapa aceasta din viață m-a schimbat mult și cred că, în bine, deoarece am realizat și m-am convins că plăcerea de a fi mereu cu Dumnezeu este mai presus decât orice plăcere lumească și că bucuria de a-L descoperi prin orice mijloace (citind, rugându-mă, ascultând mari duhovnici, contemplând) este un sentiment înălțător, cald și blând ce îți dă puterea să treci peste toate problemele și etapele vieții.

În curând se împlinește un an de când ați fost hirotonit diacon și ați început slujirea în biserică Sf. Dumitru Poștă. Ce a însemnat în evoluția dumneavoastră anul petrecut în această biserică? Ce efect a avut slujirea împreună cu Pr. Paroh Mihai Gojgar?

Cu lacrimi în ochi și cu mari emoții (pe cât de puternice, pe atât de sincere) retrăiesc acele momente de la slujba hirotoniei. Am o imensă bucurie ce a rămas înrădăcinată în inimă după hirotonie și vibrează la fiecare Sfântă Liturghie. Când am venit la biserică în care mă simțeam cel mai bine, a fost un alt dar al Domnului, care de ziua mea, pe lângă faptul că m-a învrednicit de Taina Hirotoniei, a rânduit să slujesc alături de persoana la care țineam enorm – părintele meu duhovnic. Este o mare onoare să slujesc cu părintele Mihai. În orice secundă învăț ceva de la dânsul.

Comunitatea bisericii Sf. Dumitru Poștă este ca dumneavoastră, tânără, formată în ultimii trei ani. Ați simțit că s-a schimbat ceva pe parcursul anului petrecut în interiorul ei?

Suntem tineri toți și trăim într-o societate puternic secularizată. Confruntându-mă cu problemele și nevoile tinerilor din biserică noastră, vă mărturisesc că este un privilegiu de a sluji acestor tineri și de a fi împreună cu ei. Iar după experiența de la seriile catehetice am realizat efortul și răbdarea părintelui Mihai, de a forma ceea ce numim azi comunitatea bisericii Sf. Dumitru Poștă. Cred că de la an la an sunt multe schimbări în bine în comunitatea noastră.

Sunteți totodată secretar general de redacție, coordonatorul Departamentului Editori montaj și voice-over al emisiunii "Calea Credinței" la Trinitas TV. Cum împăcați slujirea în biserică cu statutul de angajat într-o instituție media?

Pe toate acestea le împletesc cu ajutorul lui Dumnezeu și rugăciunile părintelui duhovnic. Cu lenea mă lupt mereu, așa că mă rog Bunului Dumnezeu în fiecare zi să mă țină mereu ocupat. Doar cu osteneală ne mântuim. Nu cu lăfăiala în somn și timp liber.

Care este viziunea dumneavoastră despre activitatea de cateheză în cadrul unei parohii? Se poate dobândi cu ajutorul bisericii o libertate conștientă și responsabilă față de Dumnezeu?

Ce cuvânt mare înseamnă libertatea. Păi aici este cheia: Doar în Hristos ești cu adevărat liber și numai cu ajutorul Bisericii poți fi responsabil și conștient, atât de starea ta spirituală față de Dumnezeu, cât și față de semenii. Iar cateheza este la fel de importantă ca Dumnezeiasca Liturghie.

Vă gândiți și la o altă profesie pe care ați fi putut să o faceți?

Nu privesc diaconia ca pe o profesie. Este un lucru pe care îl fac cu o bucurie de nedescris. Nu mă văd decât slujind, deocamdată ca diacon. Iar ascultarea de la Trinitas TV este ceva secundar. Îl slujesc cu responsabilitate pe Dumnezeu și în redacția televiziunii, dar Sfânta Liturghie este altceva, o comoară pe care am găsit-o și la care nu pot renunța niciodată. O parte din mine este în slujirea liturgică și acest lucru îmi doresc să îl fac în veșnicie. De ce? Pentru că de la o Sfântă Liturghie la alta, se clădește în inima mea o pace și o bucurie pe care sper să nu le pierd niciodată.

Sunt tentată să vă întreb cum vă vedeți la 45 de ani, vârsta pe care o am eu. Dar să zicem deocamdată, cum vă vedeți peste cinci ani?

Vă doresc mulți și binecuvântați ani, căci vârsta aceasta este foarte frumoasă. Mi-aș dori ca peste cinci ani să am cel puțin atâtia copii câți aveți dumneavoastră acum, iar dumneavoastră vă doresc atâtea bucurii, cât am avut eu în acest an de slujire aici, în această frumoasă comunitate.

Vă mulțumesc și vă urez "La mulți ani!" de Sfântul Dumitru, ziua dumneavoastră onomastică.

Vă mulțumesc din tot sufletul pentru urări. Este un mare privilegiu să slujesc în această biserică, deși nu sunt vrednic de această minunată comunitate. Și a sluji la Sfânta Masă alături de părintele Mihai este o imensă bucurie, un sentiment ce mă întărește și-mi aduce o fericire de nedescris. Doamne ajută!

SFÎNTUL DUMITRU ÎN VIAȚA NOASTRĂ

pr. Mihai Gojgar

Doar când te gândești că de jumătate de mileniu oamenii se roagă Sfântului Dimitrie pe locul de la poarta de sus a Curții Domnești și simți, instantaneu, fiori de sfințenie în preajma bisericii așezate în spatele Muzeului de Istorie și în fața Teatrului de Comedie. În puținul răstimp de când slujesc la această minunată biserică, am auzit, am văzut, dar, mai ales, am trăit la modul personal și comunitar intervenția Sfântului Izvorător de Mir în existența noastră.

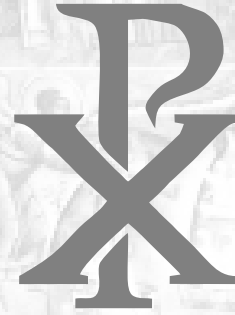
Pentru parohia noastră, Sfântul Dumitru nu este doar un model de sfințenie, precum toți eroii credinței și filantropiei prezenți în calendarul ortodox, este mai mult decât atât aici, în Centrul Vechi al Capitalei. Simțim că ne regăsim în viața acestui brav martir, tânăr, instruit, disciplinat, jertfitor și, esențial, jertfă adusă lui Dumnezeu. De fiecare dată când tinerii ce se caută și se regăsesc în Paraclisul Universitar din str. Franceză nr. 1 citesc la strană Acatistul Sfântului Dimitrie îi simt cum se înarmează cu răbdare pentru a trece peste încercări, cu înțelepciune pentru a găsi soluții la multele dileme pe care le înfruntă, curaj pentru a le depăși.

Nu puțini sunt și aceia care, în ultimele decenii, au găsit dlinare la picioarele icoanei Sf. Dumitru. Aud frecvent cuvinte care ne întăresc și care ne încurajează, cuvinte prin care oamenii mărturisesc preoților necazurile lăsate, deodată cu lacrimi și rugăciuni fierbinți, la mila Domnului. Procese dificile, boli grele, supărări în familie, câte și mai câte, imposibil de enumerat aici, vor fi fost năpastele care au încercat trupurile și sufletele credincioșilor acestui lăcaș de cult.

Am lăsat la urmă, în mod special, legătura dintre viața Sfântului Dimitrie și trecutul bisericii, cunoscută de veacuri

ca „Biserica de Jurământ”. Probabil că Dumnezeu rânduieste, ca și în cazul numelor de la botez, după atotînțelepciunea Sa, o vocație ce se poate distinge la o privire atentă. Părinții și grija pentru educația lui Dimitrie se regăsesc în ctitorii și binefăcătorii din ultimele cinci veacuri: Badea Bălăcianu, Isaia Monahul, Radu, Constandie arhiereul, Ioan și mulți, mulți alții, jertfitori ai bănuților, dar în special ai inimilor lor, pomeniți în veșnicie în cartea vieții.

Întâlnirea sfinților Dimitrie și Nestor este asemenea întâlnirii dintre Sfântului Mare Mucenic Dimitrie și Sfântul Cuvios Dimitrie cel Nou, în 1821, când moaștele ocrotitorului Bucureștilor au fost aduse pentru o scurtă perioadă aici, pentru fi puse la adăpost de furia oamenilor lui Bimbașa Sava (unul din ucigașii lui Tudor Vladimirescu). Însă, acum, a venit vremea să ne asemănăm cu Sfântul Dimitrie în lupta pentru refacerea lăcașului de cult, precum odinioară, el a dorit mărturisirea dreptei credințe. Mucenicia lui ne încurajează în eforturile pe care le facem pentru a restaura minunatul lăcaș din centrul istoric al București-ului. Actul lui martiric ne îndeamnă să nu ne temem de „vrăjmașii văzuți și nevăzuți” și să cerem cu credință ajutorul lui Dumnezeu. Un ajutor care, în ultimii 500 de ani, nu s-a lăsat niciodată prea mult așteptat.

VIAȚA SFÎNTULUI DIMITRIE IZVORĂTORUL DE MIR

Ciprian Apintilieșe

Sfântul Mare Mucenic Dimitrie s-a născut în cetatea Tesalonic, din Grecia, pe vremea împăraților romani Dioclețian și Maximian Galeriu (284-311). Tatăl său, fiind și voievodul sau conducătorul acestui oraș, îl crescuse pe tânărul Dimitrie în duhul credinței creștine, păstrând totodată discreția asupra acestui fapt, din cauza tragicelor persecuții ce frământau viața Bisericii creștine a acelor timpuri. Împrejurările au făcut că tatăl a murit de timpuriu, pe când Dimitrie avea în jur de 20 de ani, iar împăratul Maximian, chemându-l la sine și cunoscându-i astfel buna creștere și vrednicia de care dădea dovadă, l-a însărcinat să preia funcția tatălui său.

Întors în Tesalonic, Sfântul Dimitrie, fără să-și mai tăinuiască profundele convingeri creștine, a ales să-și mărturisească credința și să ocrotească în orice chip pe creștinii de vicisitudinile ostilităților păgâne, încălcând în acest mod dispozițiile imperiale cu privire la soarta creștinilor. Nu după multă vreme, aceste vești au ajuns și la urechile împăratului, care, cu prilejul unei importante victorii purtate asupra sciților și sarmaților, a dat poruncă să se organizeze festivități în cinstea zeilor în fiecare cetate importantă. Ajuns și la Tesalonic, împăratul l-a chemat la sine pe tânărul Dimitrie, pentru a se convinge de cele auzite. Au urmat momentele decisive, în care Dimitrie a mărturisit cu îndrăzneală în fața tuturor pe Hristos, Domnul și Dumnezeuul său, fără a se mai gândi la rangul său, la bunurile sale și, în definitiv, la viața sa. Atunci, împăratul a ordonat imediat ca el să fie închis în

temniță până la terminarea jocurilor organizate în cinstea victoriei.

În programul jocurilor era cuprinsă, printre altele, și înfruntarea dintre luptători, care trebuia să se încheie cu moartea adversarului. Între aceștia se afla și favoritul împăratului, Lie, vandal de origine, un luptător foarte puternic și înfricoșător la chip, care îi învingea pe toți și îi arunca în sulite, în special pe creștinii. Era acolo și un tânăr, pe nume Nestor, prieten de-al lui Dimitrie. Acesta, mergând la temnița Sfântului, i-a cerut binecuvântare pentru a-l putea învinge pe Lie. Atunci, Dimitrie l-a însemnat pe frunte cu semnul crucii și i-a zis: "Du-te și pe Lie vei birui și pe Hristos vei mărturisi!", fapt care s-a petrecut întocmai, dar care a și atras mânia împăratului. Auzind el că Dimitrie l-a trimis pe Nestor la luptă, a poruncit soldaților să-l străpungă cu sulitele în temniță, acesta fiind modul în care Sfântul și-a aflat obștescul sfârșit.

La moaștele sale, toți bolnavii își aflau vindecare. Este și cazul dregătorului Leontie, care, venind la mormântul Sfântului Dimitrie, îndată s-a și făcut sănătos. De aceea, voind el să-i mulțumească Sfântului, a purces la zidirea unei noi biserici din piatră în cinstea sa în locul celei din lemn, iar pe când săpau la temelii bisericii, au fost aflate moaștele Sfântului din care izvora mir binemirositor, și de care oricine se atinge se făcea sănătos. Mormântul său se află și astăzi la biserică sa din Tesalonic, unde merg mulți credincioși în pelerinaje și i se închină.

Emanuel Tudor

Eu vreau să fac ce vreau eu

În timpul unei discuții care se apropia tangențial de sfera religioasă, cu o persoană a cărei gândire și atitudine poate fi considerată rezonabilă după standardele societății moderne, am primit replica: "Eu vreau să fac ce vreau eu". Am plecat cu gândul la această afirmație întrebându-mă, oare eu nu fac ce vreau eu? Este adevărat că din punct de vedere al acțiunilor, orizontul în care noi putem face alegeri este mărginit de anumite constrângeri materiale. Dar chiar și în interiorul acestui orizont există cumpănare, bun simț, bună socoteală, așa cum există și risipă, ignoranță și dispreț. În viața mea nu am lăsat pe nimeni să facă alegeri în locul meu, ci am făcut numai așa cum am crezut eu că este mai bine. Nu prea îmi ascultam conștiința și nu aveam cu adevărat o dorință foarte puternică de a respecta cu strictețe valorile moralei creștine. Le cunoșteam mai mult declarativ, dar nu la adevărata lor valoare. Pe măsură ce am început să citesc și să mă informez, percepția mea despre viață s-a schimbat, iar cunoștințele pe care le aveam în mod disparat au început să se coaguleze formând un tot unitar, care mi-a dat înțelesuri și simțiri asupra existenței, schimbându-mă radical. Este adevărat că trezirea spirituală nu se datorează cunoștințelor acumulate, dar odată trezit din somnul greu al ignoranței, ele te ajută să te desăvârșești. Am

convingerea fermă că și eu fac ceea ce vreau eu, fără ca nimeni să mă constrângă a mă comporta în anume fel. Dar o fac ca o persoană informată, evitând multe din greșelile din neștiință sau din nepăsare, cu dorința de a-mi îmbunătăți modul de gândire și de acțiune, pentru că sunt departe de a fi perfect. Iar asta am aflat-o atunci când am renunțat să mai caut modele în lumea showbiz-ului și mi-am îndreptat atenția mai mult asupra vieții sfinților.

Nu știu dacă retorica mea este suficient de puternică încât să îi conving pe interlocutorii mei de faptul că cel mai important lucru în viață este să cauți și să obții mântuirea, dar nu voi înceta să aduc argumente în acest sens atunci când discuțiile o vor permite. Pentru că acei oameni, în anumite momente de cumpănă ale existenței lor, în loc să se refugieze în băutură, droguri sau acțiuni desperate, poate își vor aduce aminte de discuțiile pe care le-au avut cu mine și vor căuta rezolvarea în cadrul bisericii. Poate că atunci se vor arăta interesați să studieze, să învețe, și să înțeleagă care este scopul existenței lor făcând în continuare exact ceea ce vor ei, dar din postura de persoane informate. Eu vreau să fac ce vreau eu.

Știri din parohie

Eforturi restaurare

Suntem pe ultima sută de metri în vederea începerii lucrărilor de restaurare a bisericii. Finalizarea documentației și rugăciunea ierarhului, care va pune început bun muncii de aici, se vor realiza chiar în perioada de sărbătoare a Sfântului Dimitrie. Sfârșitul de an este prilej de bucurie duhovnicească pentru toți, dar și de responsabilizare. Costurile consolidării sunt imense. Vorbim de aproape 2 milioane de euro. Este momentul ca fiecare dintre noi să ducă acest mesaj în fața cât mai multor oameni. În ultimele două luni ale anului, trebuie să ne străduim ca toți cei care ar putea sponsoriza Biserica Sf. Dumitru în vederea finanțării lucrărilor de reabilitare, să știe țelul nostru și să fie impulsionați să o facă. Nu există sumă mare sau mică. Fiecare bănuț este important. Toate societățile care înregistrează profit, au posibilitatea să

direcționeze o parte din profit către orice organizație non guvernamentală doresc. Prin intermediul unui contract de sponsorizare, fără costuri suplimentare, ne puteți ajuta să facem lucrurile să meargă mai repede, mai bine. În sprijinul acestei informații, facem trimitere la: Legea nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările și completările ulterioare. Codul fiscal - titlul II, cap. II, art. 21 alin. (4) lit. p)

De asemenea puteți accesa pagina:

<http://sfantuldumitru.posta.ro/ce-i-de-facut/cum-poti-ajuta/> unde găsiți informații despre Formularul de 2% din impozitul anual și deducerea cheltuielilor efectuate pentru economisirea în sistem colectiv pentru domeniul locativ. Dacă puteți să vă implicați, vă rugăm să o faceți. Dacă știți persoane care ar putea să ne ajute, vă rugăm să le prezentați mesajul nostru. Mulțumim!

Mesaj de mulțumire

La data când citiți aceste rânduri, hramul istoric al bisericii noastre este în desfășurare sau tocmai s-a încheiat. Nu trecem cu vederea eforturile celor care au contribuit, și de data aceasta la buna organizare a evenimentului. Mulțumim fiecăruia pentru jertfa materială, atenția acordată, pentru înfrumusețarea bisericii și curții, rugăciunile înălțate lui Dumnezeu pentru comunitate și restaurarea lăcasului nostru de cult. Biserica înseamnă comunitate și comuniune. Am dovedit încă o dată că suntem cu adevărat o biserică. Mulțumim!

Vă invităm să urmăriți activitatea Bisericii Sf. Dumitru - Poștă pe noul nostru site: <http://sfantuldumitru.posta.ro>.

Ne-am bucura să ne trimiteti păreri, idei și răspunsuri, accesând paginile:

Predici / Oameni / Ce-i de făcut / Cum poți ajuta

De asemenea, pe site veți putea găsi toate numerele din Dimitrios în variantă digitală, rezumatele serilor catehetice și multe altele.

Vă așteptăm cu nerăbdare!

**Fii ctitor
cu 1 euro!**

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 - LEI
RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 - EURO
RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 - USD
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.

PROGRAMUL SERILOR CATEHETICE OCTOMBRIE/NOIEMBRIE 2012

- 29.10 - Lumea nevăzută;
- cap. 9 din Evanghelia după Matei
- 05.11 - Lumea văzută;
- cap. 10 din Evanghelia după Matei
- 12.11 - Păcatul strămoșesc;
- cap. 11 din Evanghelia după Matei
- 19.11 - Pronia divină;
- cap. 12 din Evanghelia după Matei

Pentru a primi varianta digitală a revistei "Dimitrios" trimiteți un mail la adresa revista.dimitrios@yahoo.com cu titlul "ABONARE"

Oricine este dornic să scrie și să contribuie cu articole pentru revista "Dimitrios" este binevenit! Dacă aveți gânduri și idei pe care le considerați potrivite pentru a apărea în "Dimitrios" înșirați-le într-un articol de 300-400 de cuvinte și trimiteți-l la adresa Revista.dimitrios@yahoo.com. În cel mai scurt timp posibil vă vom anunța dacă este potrivit și în ce număr urmează să fie publicat! Bine primite vor fi toate cuvintele menite să ne îndrepte, mângâie, sfătuiască, laude, critice. Vă mulțumim!

Program liturgic

Duminică 8:30 - Utrenia și Sf. Liturghie
Luni 18:00 - Program de spovedanie
19:00 - Seara Catehetică
Miercuri 18:00 - Sfânta Taină a Maslului
Vineri 18:00 - Acatist
Sâmbătă 10:00 - Parastas

Biserica
Sf. Dumitru - Poștă

Str. Franceză Nr.1
sector 3, București

0727 394 631